З РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ЖИТЯ.

КОМІТЕТ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ В ВИННІПЕГУ ЗІБРАВ ВЖЕ ПОВЕРХ $11,000.00.

Комітет Помочі Голодуючим Потерпівшим від Посухи в Сов. Росії, якого головний офіс находить ся в Вінніпегу, вспів зорганізувати богато відділів по ріжних місцевостях і зібрав вже за той короткий час свого істнования поверх **$11,000.00.** Подрібні рахунки Комітет подасть в короткім часї в робітничих часописях.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ СКРІЗЬ ЖЕРТВУЮТЬ ЩЕДРО НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ.

З ріжних місцевостий наспівають від наших товаришів листи з повідомленями про зібрані фонди на поміч голодуючим в Сов. Росії. Більші суми зібрали дотепер наші товариші в слїдуючих місцевостях: **Вінніпеґ, Ман. — около $1,200.00; Бівер Кросінґ, Алта., (т.т. Шестидесятий і Некрасов по $100.00) $200.00; Саскатун, Саск. $500.00; Тімінс, Онт. $510.00; Гилкрест, Алта. $565.60; Колгорст, Алта. $328.00; Нордеґ, Алта. $875.00; Тренскона, Ман. $300.00; Колмен, Алта. $156.26; Мавнтейн Парк Алта. $150.00; Фостіна, Алта. $275.00; Белвю, Алта. $325.00; Летбридж, Алта. $125.00; Тебер, Алта. $100.00; Форт Френсис, Онт. $75.00.**

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Келгари, Алта.

Хоч робітники в Келгари переживають тяжкий час теперішної кризи, то все-ж не забули вони своїх товаришів, потерпівших від посухи в Сов. Росії. За стараннєм робітників, котрі гуртують ся в Тов. "Самообразовання" сформовано тут 4. вересня Відділ Комітету Помочі Голодуючим в Сов. Росії.

На 11. вересня скликано було масове віче в справі несеня помочі потерпівшим від посухи в приволжських губерніях і на тім вічу промовляло кількох товаришів. На домаганє деко трьох присутних на вічу промовляла також недавно прибувша зі Східної Галичини т-ка Сякалюк. В своїй бесїді та товаришка сказала між иншим, що селяни в Галичині знають нині, хто їм приятель, а хто ворог. Говорила вона про знущання польських опричників, а про рабунки і пакости доконувані так званою "українською армією" говорила крізь сльози, бо добре дала ся вона в знаки галицьким селянам. Найкраще висловлювала ся про червону армію, бо та не рабувала селян, але забирала нагарбане панами добро і роздавала бідному населеню. З плачем прощали її селяни, при відвороті, по тримісячнім побуті, по нині згадують і виглядають їхнього приходу.

На тім мітінґу зібрано на поміч голодуючим в С. Р. **$150.00,** які висилаємо до Екз. Ком. У.Р.Д. в Вінніпеґу.

Відтак засновано тут спільний комітет з всїх робітничих орґанїзацій, котрий устроїв масовий мітінґ 25. вересня, де промовляли бесїдники по анґлїйськи, українськи і по еврейськи. Жертв на тім мітінґу зібрано **$250.00,** так що в Келгари робітники зібрали до тепер на поміч голодуючим около $400.00.

Всїм жертводавцям щира подяка.

Я. Мойсюк.

Оттава, Онт.

Заснований заходом Відділу Укр. Роб. Дому Комітет Несеня Помочі Голодуючим в С. Р. зібрав дотепер **$114.00** і на дальше буде збирати на сю цїль фонди.

Комітет складає щиру подяку всїм жертводавцям за їхню щиру поміч своїм братам робітникам в Сов. Росії.

П. Гайдейчук, секр.

РОБІТНИКИ В ТОРОНТО НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ.

Торонто, Онт.

Дня 9. жовтня відбув ся в Торонто успішний мітінґ в справі помочі голодуючим в Сов. Росії, на котрім зібрано $1,009.00. На мітінґу говорили слїдуючі бесїдники: Бойчук, Мартинюк, Корчак і Алмазов. Послїдний бесїдник своєю промовою про положенє в Росії так зворушив присутних, що многі не могли вдержатись від сліз. Жертви сипались дуже щедро, многі давали свої послїдні центи без жадних записок, бо товариші не вспівали записувати. Треба також згадати, що російсько-український кооперативний ресторан пожертвував на сю цїль $500.00, а російська школа жертвувала $90.60. Сї гроші входять до висше зазначеної загальної суми.

Місцеві контрреволюціонери аґітували всїма силами, щоби робітники не йшли на віче і "не давали большевикам гроший". Який вони мали успіх, про се свідчить зібрана на вічу сума.

Кирка.

КОНЦЕРТ, ТАНЦІ І ЗАБАВА відбудеть ся в "Ліберті Темпл" в недїлю вечером, 23. жовтня. Добірна програма. Знаменита музика. Прийдіть забавитись і тим поможете великій справі. Початок о 9 год. вечером. Дохід призначений для голодуючих в Сов. Росії.

ХТО І ЯК РОЗУМІЄ.

Едмонтон, Алта.

Житє вимагає, щоби людина боролась безнастанно за своє істнованє. Та не тільки хлїбом одним буде жити людина. Її треба єще і духового корму, який помагає її в боротьбі за той кусок хлїба. А для того щоби осягнути знанє, також потрібно боротись. І се відносить ся не тільки до загальної маси, але і до тих, що вже покінчили високі школи і уважають себе за вчених. Бо школа єще не дає всего потрібного знаня. Школа, і то не кожда, показує тільки шлях до знаня. Деякі визначні вчені люди були навіть дуже плохими учениками в школї, а визначними стали вони тому, що здобули своє знанє тяжкою і довгою позашкільною працею на просвітнім полї, пішовши в саму гущу суспільних мас.

Спосіб для осягненя більшого знаня для українських робітників і фармерів є — орґанїзація, в якій в першій мірі повинна вести ся просвітно-освідомляюча праця: спільні товариські читаня робітничої наукової лїтератури і робітничих часописий; плянове уладженє викладів, відчитів, дебат, представлень і концертів. Все те дає спромогу поширити свій світогляд, лише потрібно витревалости і щирої працї, а не збувати свій час надармо.

Ті, що се вже зрозуміли, горнуть ся до товариств, до орґанїзації, бо бачуть там жерело, з котрого можна осягнути знанє. Та не всї ті товариства дають правдиве знанє, бо не однакові в них жерела того знаня. Будучи одного разу на католицькім вічу в католицькім домі в Едмонтонї, я почув такі дивоглядні "наукові" слова, сказані одним з лїдерів католицького товариства:

"Фармері і фабриканти(!) продукують всякі потрібні для житя средства і беруть в сїм на себе ризико. Бо коли зародить на фармі, то і фабрика тодї не буде стояти без роботи. А між фармером а фабрикантом містить ся робітник. Сам робітник нїчим не ризикує. Він нї оре, нї сїє, нї фабрики не будує, тому нїчим не журить ся. Але за свою роботу жадає богато (чого, гроший? — Зам. авт.). Фармер примушений платити богато, тому підвисшає цїни на свої продукти, а фабрикант платить дорого фармерови, тому мусить підвисшати цїни, щоби і він щось заробив, бо чейже кождий хоче мати щось за свою роботу. Ото-ж виходить, що коли-б робітники менше жадали за свою працю, то все було-б тане і тодї не було-б такої біди".

Ся промова була поміщена також в едмонтонській католицькій, даруйте за слово, газетї "Новини" з 21. і 29. вересня, яку дехто з робітників називає "нелеґальною", бо в містї її трудно дістати, так вона "поширена".

Заходжу я часто також і до Укр. Роб. Дому в Едмонтонї, де кождої недїлї вечером відбувають ся мітінґи, на котрих ведуть ся дебати і дискусії на ріжні теми. Але тут я бачу велику ріжницю. Чи то на дискусії, чи на концертах та представленях тут віє здоровим пролетарським духом. Там на вічу я чув такі слова бесїдника:

"Капіталїстичний устрій в своїм суспільстві видвигає на вершок певне число одиниць, які мають в своїх руках контролю над величезною скількостю металю, імя котрому золото, мають контролю над фабриками, транспортацією, і ріжними природними богацтвами. Коли зайде питанє, в який спосіб ті поодинокі люди загарбали в свої руки такі величезні богацтва, то капіталїст або оборонець сучасного ладу відповідає:ощадність, праця, талант дають можливість до збогаченя ся. А коли ми заглянемо до книжки "Капітал і Праця", то знайдемо там, що воно все наоборот, бо власне завдяки тому, що робітники примушені робити більше годин, тобто своєю додатковою працею збогачують фабрикантів і взагалї тих, що мають в своїх руках средства продукції".

Почувши арґументацію одних і других, я єще більше зрозумів, що менї, як робітникови, місце серед тих, які гортують ся в Укр. Роб. Домі.

***

При нагоді не лишним буде сказати кілька слів і про концерт в Укр. Роб. Домі та дещо про тих, котрі кажуть, що "фабрикант будує фабрики".

Був ото я на концертї в Укр. Роб. Домі 10. жовтня. Таких концертів устроюваних самими робітниками і робітницями рідко приходить ся бачити. Мішаний хор т-ва Самообразованя відспівав кільканайцять гарних пісень, за що присутні викликали його по кілька разів. А вже найбільше бавив публику т. Вихрестов, він же і дерігент хору, своїми гумористичними, декого по заслузї дошкулюючими куплетами. Та концерти в Укр. Роб. Домі відбувають ся не лише піснями чи куплетами, а на кождім концертї виступає бесїдник і говорить до присутних на якубудь робітничу тему. Гостий приходить на сї робітничі концерти так много, що зза браку місця многі вертають до дому.

Та коли вже на те пішло, то треба згадати і про католицький концерт "святого" Йосафата, який відбув ся в Едмонтонї з нагоди приїзду Шептицького. Єще за довго до того приїзду католицькі дїячі порозлазились по фармах за поживою. Многі фармері хоч і не раз вже були натягнені, то все таки і на сей раз єще дали. Чому-ж не дати, коли їм сказано, що приїде "мученик за український народ" граф Шептицький. І навезли католицькі лїдери з фармів курий, индиків, качок, ґусий. За сї щедрі дари "колектори" обіцяли фармерам, що посадять їх до обіду за один стіл з самим ґрафом і "князем церкви". І якже тут встояти фармерови перед таким "искушенієм" і не дати гуски чи индика.

Та не так сталось, як обіцялось!

За стіл до индиків засїли з "князем церкви" не фармері-жертводавці, а французькі та анґлїйські попи, адвокати і ріжні полїтикери. А щоби на галї "Народного Дому" не було чути і фармерського поту, бо може пошкодити апетитови "князя церкви", то фармерів не пустили підчас обіду навіть до галї. Коли-ж після обіду "високодостойних" і дали декотрим "поважнїйшим" фармерам догризти "упавшу зі стола панів своїх" кістку, то і за те здерли доляра. А всї инші, "менше поважні" фармері, облизавши слинку, пішли їсти до чайнеменського ресторану.

Народна пословиця каже: "далеко куцому до заяця". Далеко тобі нещасний фармере єще до того стола, за яким засїдають "князї", котрі жеруть продукт твоєї працї та посміхають ся з тебе в кулак. Се затям собі фармере, раз назавсїгди. Продукт твоєї працї — солодкий, але піт, той котрий ти проливаєш щодня над виробленєм того продукта — смердить для "княжеського" носа. Коли ти се фармере зрозумієш, то тодї сам зужиєш той продукт і не підеш заглядати попід дверима, як нероби їдять твоє добро.

Посиротїлими ходять "наші" католики тепер, бо лишив їх славнозвісний капелян Татаров і чкурнув десь до Америки. Хроном в носї стали йому місцеві укр. робітники. Обіцяв поместити ся на робітниках тодї, як "збудує свою державу", а всїх католицьких лїдерів обіцяв поробити "мінїстрами".

Такі то дивовижні дїла творять ся в "нашім", "благословеннім" Едмонтонї. Патріотизм то підносить ся, то упадає, так як барометер при змінї погоди. Приїде якась "висока" особа, то крику та галасу на цїлий тиждень; а як відїде, то знова ходять патріоти і думають, яку-б то еще припровадити патріотичну канону, щоби ще хоч раз задурити фармерів та і собі коло сеї канони попастись. А звичайні смертні люди, котрі побачили всю ту комедію і зрозуміли, горнуть ся до робітничої орґанїзації, ряди котрої стало збільшають ся.

Око.

БУЧА ЧОРНОЇ СОТНІ НА КОНЦЕРТІ В ЧЕСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА.

Вест Форт Виліям, Онт.

Пяна, збанкротована і стратившa всякий вплив між робітниками петлюрівська братія в Вест Форт Виліям, доходить до дикости. Сему може послужити слїдуючий факт.

В недїлю, 16. жовтня товариство Запорожська Січ в Вест Фортї устроювало величавий концерт в честь шістьдесятих роковин смерти поета Т. Шевченка. Концерт під проводом дерегента Он. Луцишиного перейшов величаво. Саля Нар. Дому була переповнена по береги. Коли на закінчене концерту хор відспівав "Інтернаціонал", який публика вислухала стоячи, петлюрівська братія під проводом Брилинського почала бучу, чому концерт не закінчено "Ще не вмерла", а "Інтернаціоналом". Оскільки тепер відомо, ся авантура була уплянована три днї перед концертом, коли появились афіші з програмою на публичних місцях. Брилинський, як говорять ті що бачили, підчас відчиту бігав довкола салї Нар. Дому і рекрутував чорну раду. Зібравши шайку цифкартових аґентів, бизнесменів і инших інвалїдів з укр. "Червоного Хреста" та Гор. Ком., котрі були під впливом самогонки і порадившись з ними на розї Нар. Дому, увів їх до салї і почав чекати нагоди, щоб підняти бучу. До помочі запросив собі також прибувшого сюда з Едмонтону відомого петлюрівського парубчака, капеляна Юрка Татарова. Коли хор відспівав "Інтернаціонал" і публика почала розходитись, як нараз один темний задурений землячок дав з дверий сиґнал до співу. В ту хвилю, зібрана в заднім кутї пяна братія під такт Татарова заревіла дикими голосами "Ще не вмерла". А по співі Брилинський вискакує на крісло і починає хрипло кричати ріжні брудні слова, які линують тільки петлюрівському погромщикови. Вся публика, яка єще не вспіла вийти, змішалась, не знаючи що сталось, а відтак почала поспішно опускати салю.

Ось так поступає здичіла петлюрівська братія. Навіть річниці смерти генія не шанує і на концертї в честь поета Шевченка устроює божевільну бучу. Се затямте собі всї українські робітники. Єсли-б та банда не бояла ся тут кари, то вона кождої хвилї готова виконувати тут над українськими робітниками такі погроми, які петлюрівські чорносотенники виконували над українським населенєм в Галичинї. Шкода, що Петлюра з Пілсудським не потрудять ся прислати сим "героям" пифкарт, бо на Горішнім Шлеску для них єще найшла-б ся робота.

С. Стрільченко.

ТУТ КАЖУТЬ "ВШИСТКО ЄДНО", А ТАМ ТО "ЦО ІННЕГО".

Іст Селкірк, Ман.

Якийсь щасливий той наш Іст Селкірк, бо дня 2. жовтня відвідала його польська місія. Дуже цікаве представляли нам ті непрошені гості. Вони старали ся та захвалювали і підмовляли тутешнїх мешканців, купувати шери на "варшавський банк". Бесїдники говорили, що то "вшистко єдно", що Поляк то і Українець. Я проти сего не протестую, але питаю, який Поляк і який Українець? Єсли взяти Пілсудського і Петлюру, то дійсно, що то буде "вшистко єдно", або взяти тих панків що приїхали сюди продавати шери на "варшавський банк" і петрушевичівських бондопродавців, то також буде "вшистко єдно". Але українські фармері і робітники а продавці шерів на "варшавський банк", то се вже "цо іннего".

Просили ті панки, щоби люди купували або хоч підписувались на ті шери. А що в читальнї люди не хотїли підписувати ся, то ті панки почали ходити по хатах і казати, що вони будуть купувати бараболї по високій цїнї і висилати до кущів, але треба наперед купити шери. До тих, хто відпекував ся від них, говорячи що не має гроший, говорили, що се нїчого, коли буде мати, то тодї дасть, а тепер аби тільки підписав ся. І так кількох Українців підписались. Чи-ж се не цікавійше дивовиже, як петрушевичівські бонди? Та як видно, то тепер жебранина дуже в модї. Хоче чоловік пожити в Fort Garry Hotel — продає бонди; хоче збудувати "варшавський банк" — продає шери, а ти фармере і робітнику лише плати, або підписуй ся, бо вони всї жебрати йдуть до тебе.

Товариші фармері і робітники! Не дайте ся натягати всяким дурисвітам. Сї вовки в овечій шкірі підлещують ся до вас то купованєм бараболь то иншими обіцянками, аби тільки виманити долярів. А коли робітнича часопись перестерігає вас перед тими пройдохами, то патріотичні ґазети накидають ся на неї в ріжні способи і лають ся вуличною лайкою. Як видно, то і вони мають якусь користь з тої жебранини, бо инакше вони не накидали-б ся.

Час вже, товариші, щоби ви не дали ся обманювати себе. Чи не досить ми вже мали досвідів? То доки-ж будемо терпіти отих ріжних жебраків? Пора вже не пустити їх і під двері. І то всїх: тих що кажуть "вшистко єдно" і тих, що "спасають наш народ".

Здоровлю читачів,

Іван Ковальський.

(Від Редакції. — Нам дивно, що Українці в Іст Селкірк дали своєї читальнї для представників "жечипоспілїтей польскей" і позволили їм там говорити. А єще дивнїйше, що найшли ся такі дурні, що підписали ся на шери.)

Дїточа школа в Тімінс.

Товариші з Тімінс повідомляють нас, що у них при відділї У. Р. Д. зорґанїзовано Робітничу Дїточу Школу, до якої вчащає поверх 35 дїтий. Учителює в сїй школї т. Т. Ґах. Рівнож тімінські товариші зібрали на поміч голодуючим в Сов. Росії $500 і продовжають дальше працювати для сеї справи.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Т. Боднарук, Клівленд	$10.00
І. Горняк, Вінніпеґ	5.00
Н. Пішак, Трейл	2.00
Й. Томас, Вейн	1.00
І. Лїтвінчук, Вілкс-Бери	1.00
Е. Шивага, Елмвуд	1.00
С. Зарівний, Манїту	1.00
К. Конарський, Вінніпеґ	1.00
Ф. Ковальчук, Анґусвил	1.00
А. Кривокульський, Алберт Парк	1.00

Портедж ля Прері, Ман.

На руки т. Н. Гуцалюка слїдуючі товариші зложили датки на пресовий фонд "У.Р.В.":

Д. Назар	$3.00
А. Крас	2.00
П. Боднарук	1.00
В. Литвин	1.00
Надежда Боднарук	1.00
П. Назар	1.00

Клівленд, Огайо.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам на пресовий фонд нашої часописї $10.00, а на визволенє т. Василя Майданського з румунської тюрми $5.00.

З тов. привітом, Т. Боднарюк.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Портедж ля Прері, Ман.

На мітінґу тов. Н. Гуцалюка товариші зложили **$19.35** на сплату довгу У.Р.Д. а **$9.00** на прес. фонд "У.Р.В."

Летбридж, Алта.

М. Свідзїнський	$5.00

Вінніпеґ, Ман.

Тов. Техн. Пом. Сов. Росії	$20.00
Анеля Смаль	5.00
А. Черський	1.00

СПРОСТОВАНЄ.

В виказї жертв, зложених на концертї в У.Р.Д. в Вінніпеґу, 2. жовтня, подано неправильно слїдуючі назвиска: Д. Загарук $5.00, а має бути **Д. Захарук $5.00;** П. Пашук $1.00, а має бути **П. Палюк $1.00;** і пропущено **Н. Андрейчук $1.00.**

ЗАЯВА ВІДДІЛУ У.Р.Д. В ГЕМИЛТОНІ, ОНТ.

Подаємо до відома всїм робітничим орґанїзаціям в Канадї і Злучених Державах, що наш Відділ У.Р.Д. в Гемилтонї, Онт. виключив з свого членства О. Олещука за його контрреволюційне становище і шкідливу роботу проти нашого Відділу У.Р.Д. і робітничого руху взагалї. Олещукови дано нагоду оправдатись, але він не оправдав ся і зістав виключений після правильного і точного розслїдженя оскаржень проти него.

Запамятайте собі сего Олещука добре, щоб йому не було місця в жаднїй робітничій орґанїзації.

За Відд. У.Р.Д. в Гемилтонї, Онт., (Печатка Відд.) І. Ліліцак, секр.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Всїм бажаючим навчитись автомобільного і тракторського ремесла, щоби по приїздї до старого краю могли бути використані для відбудованя економічного стану Росії, автомобільна ґрупа при ОТПСР. прикладає свої услуги. Совітська Росія жадає від нас, щоби до часу, коли отворять ся границї, ми були зорґанїзовані в стройні індустріяльні ґрупи. З великим і вповні заслуженим гнївом нас привитають в Росії, єсли ми, перебувши по кілька лїт в сїм краю технїки, приїдемо до старого краю такими самими неуками, якими були перед виїздом.

Тепер пора учити ся. Коли залунає поклик нашої геройської републики, достачити свої кадри кваліфікованих робітників — то буде запізно учити ся.

Спішіть записати ся!

За всїми інформаціями звертайте ся на адресу: 2330 Аделе вул. коло (Чіні) Детройт, Міш.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Т-цький, Судбури, Онт. — Ваша відповідь дописувачеви "У. Г." не буде поміщена тому, що така одна відповідь з Оттави була вже поміщена в 83. числї "У. Р. В."

Е. Х-лук, Болдер, Б. К. — Ви дивуєтесь, чому "Кан. Фар.", який зве себе "фармерською ґазетою", виступає проти "фармерського" правительства в Онтеріо, а репетує за консервато-лїбералами? Тому, що він фармерською ґазетою нїколи не був і не є, а служить тим хто більше дає.

І. В-ниця, Монтреал, Кве. — Ваша допись про укр. контрреволюціонерів до друку не надаєть ся.

Торговельні Цїни.

В Міннеаполїс бочка муки коштує $7.

З Міннеаполїс в Злучених Державах доносять, що там в наслїдок спаду цїни на пшеницю, цїна на муку спала минувшої середи до сїм долярів за бочку, що є найнизшою цїною за послїдних шість років.

Пшениця: —	
Ч. 1. нортерн	1.09
Ч. 2. нортерн	1.07
Ч. 3. нортерн	1.04
Ч. 4. нортерн	.97
Овес: —	
Ч. 2. С. Б.	.41
Ч. 3. С. Б.	.38
Екстра 1 фід	.38
Ч. 1. фід	.34
Ч. 2. фід	.32
Ячмінь: —	
Ч. 3. С. Б.	.56
Ч. 4. С. Б.	.51
Фід	.43
Жито: —	
Ч. 2. С. Б.	.85
Лен: —	
Ч. 2. Н. С. Б.	1.74
Ч. 2. С. Б.	1.70
Ч 3. С. Б.	1.45
Відкинений	1.45

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло: —	
Крімері солодке	.36
Крімері солодке	.35
Яйця: —	
На фармах	.39
Ярина: —	
Бараболї за бушель	.70
Нова капуста	1.50
Нова морква	1.50
Нові бураки	1.50
Нова бруква	1.00
Мука: —	
Мішок 98 ф. пшеничної	3.90
Мішок 98 ф. житної	4.75
Ролд Овтс 80 ф.	2.50
Сїно: —	
Ч. 1. за тону	24.00
Ч. 2. за тону	23.00
Звичайне за тону	15.00
Солома	8.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

Бички: —	
Добірні	5.25
Добрі	4.25
Середні	3.00—3.75
Звичайні	2.50—3.00
Ялівки на заріз: —	
Добірні	4.00—4.50
Добрі	2.75—3.75
Корови на заріз: —	
Добірні	3.25—3.50
Добрі	2.50—3.00
Середні	2.00—2.50
Консерва	1.00—1.75
Бугаї: —	
Добрі	2.25—3.00
Звичайні	1.50—2.50
Воли: —	
Добрі	4.00—4.50
Середні	3.00—3.50
Звичайні	2.00—2.50
Годівник: —	
Добірні бички	4.00—4.25
Добрі	2.75—3.75
Телята: —	
Добірні	5.00—6.50
Добрі	4.00—4.50
Звичайні	2.00—3.50
Вівцї: —	
Добрі	3.50—4.50
Звичайні	2.00—3.00
Добірні ягнята	6.00—9.00
Звичайні ягнята	4.00—5.00
Свинї: —	
Вибрані	10.00—10.50
Легкі	10.50—10.75
Льохи	5.50—6.50

МАРІЯ ДМИТРА ПРИДУНА пошукує рідних Миколи Дмитрового Придуна, Леся Челяка і його сина Василя. — Знакомих: Івана і Дмитра Чиляка Василевих, Дмитра Івана Чиляка, Петра Дмитрового Чиляка, Кирилу Івана Гардинюка, Миколу Гаврилового Волоха і Івана Стефанового Ситляшина. Всї з села Гарасимів, пов. Городенка, Галичина. Зголошуватись на адресу:

Sawa Datzenko
490 Sixth Ave.,
(87) New York, N. Y.

ТРЕБА українського або польського шевця. Мусить бути самітний. Добрий зарібок, платня після угоди. Прошу зголоситись до:

Fred Muzechen
Box 219
(85) Kamsack, Sask.

ЗАБАВА! ЗАБАВА!

Заходом Жіночих Комітетів Помочі Голодуючим в Сов. Росії з Іст Килдонан і з Вінніпеґу відбудеть ся в недїлю, дня 23. жовтня о год. 2.30 пополудни в Українськім Робітничім Домі в Іст Килдонан **товариська забава,** на якій буде спільна товариська вечера. Товаришки робітниці можуть приносити на забаву свої жертви в родї полотна, дїточої одежі і т. п.

Приходіть всї гарно забавитись. Вступ вільний. Добровільна колекта з забави призначена в користь голодуючих в Сов. Росії.

ПОШУКУЮ брата Івана Подборачинського, котрий працював в околицях Дромгелер, шваґра Івана Лазечка і шваґра Федора Ганчара, котрий був інтернований в Брендоні, випущений після двох лїт на волю а про котрого до сеї пори не маю вістки. Всї три вони з села Кобиловолоки, повіт Теребовля. Маю для них важну справу зі старого краю. Хто би знав їх адреси або вони самі хай напишуть до:

Stefan Podboraczynski
837 Manitoba Ave.
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого знакомого Елика Фредника, з черновецького повіту, Буковина. Він має коло себе 6 лїтного хлопця і має перебувати в Адбертї. Хто подасть менї його адресу, той дістане від мене нагороду. Пошукую також Николу Сливчука, Романова, з села Топорівців, повіт Городенка, Галичина. Має перебувати в Онтеріо. Хто би знав їхнї адреси або вони самі хай напишуть до:

Nykola Piszak
Box 102
Trail, B. C. (86)

ПОШУКУЮ брата Кароля Понагапка, з села Цитан, повіт Борщів, Галичина. Хто знає його адресу або він сам хай напише до: M. Ponagapko, 86 Gomez St., Winnipeg, Man., або до:

Wasyl Ponagapko
Oak Brae, Man. (89)

ПОШУКУЮ товариша Івана Мельника, з села Берлоги, повіт Калуш, Галичина. В 1920 р. жив в Сендвіч, Онт. Хто би з товаришів знав його адресу або він сам хай напише до:

Fred Muzechen
Box 219
(85) Kamsack, Sask.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASCHA PRAWDA",
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN VIII., AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"

414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішних передплатників, будучих передплатників і читачів, що передплата на "Укр. Щод. Вісти" з днем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ:

На рік	$7.00
На 6 місяців	3.75
На 3 місяці	2.00
До Европи на рік	10.00

"Українські Щоденні Вісти" — се одинока робітнича часопись в Злучених Державах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміґрації перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Европі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всїх кутках світа.

Кождий укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щод. Вісти".

Шліть передплату на понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th STR. — — — — — — — — NEW YORK, N. Y.